

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-01-34736 בורפקר נ' א.פ. עיצובים - שותפות מוגבלת

לפני כבוד הרשם בכיר אריה דורני-דורון

התובע: אליאור בורפקר

נגד

הנתבעת: א.פ. עיצובים - שותפות מוגבלת 550214845

פסק דין

1. לפני תביעה לפיצוי בסך 2,000 ₪ בשל טענת הפרת הוראות [סעיף 30א לחוק התקשורת \(בזק ושידורים\)](#), תשמ"ב-1982 (להלן חוק התקשורת או החוק).

2. נכתב רב ומימוש אכיפת החוק מתקיים תדיר בהיות הפרת סעיפי החוק עוולה אזרחית והוראות [פקודת הנזיקין](#) [נוסח חדש] יחולו עליה. [סעיף 30א\(ט\)](#). [סעיף 30א\(י\)](#) קובע כי ניתן לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק, פיצוי לדוגמה, בעד הפרה ביודעין של האיסור לשלוח דברי פרסומת –

"שוגר דבר פרסומת ביודעין בניגוד להוראות סעיף זה, רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק (בסעיף זה – פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה".

3. [סעיף 30א\(י\)\(3\)](#) קובע כי:

"בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה: (א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; (ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו; (ג) היקף ההפרה".

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-01-34736 בורפקר נ' א.פ. עיצובים - שותפות מוגבלת

בפסקי הדין רע"א 2904/14 גלסברג נ. קלאב רמון בע"מ 27.7.14 נקבע :

כשלעצמי סבורני, כי אין צורך לקבוע הנחיה גורפת באשר להיקף הפיצוי לדוגמה, אולם עם זאת בפסיקת פיצוי כאמור יש ליתן ביטוי חזק ומוחשי לכך שהמחוקק רואה בו כלי אכיפה מרכזי של סעיף 30(א) ואמצעי אפקטיבי להרתעת הרבים; הדברים אינם יכולים להיוותר ברמה ההצהרתית. על-כן, לטעמי, בבואם לפסוק פיצוי לדוגמה לפי סעיף 30א(י) לחוק התקשורת, על בתי המשפט לראות ברף העליון שהציב המחוקק – 1,000 ש"ח – נקודת מוצא, ממנה כמובן ניתן להפחית, במקרים המתאימים. ברי, כי אין משמעות הדבר שכל אימת שפלוני יפר את סעיף 30א, ייפסק פיצוי לדוגמה בשיעור המרבי הנקוב בחוק, ויש להביא בחשבון את מכלול הנסיבות, לרבות השיקולים המנויים בסעיף 30א(י)(3). הכלל הוא איפוא, כי הסכום הנקוב בסעיף 30א(י)(1) הוא סכום המוצא לפסיקת הפיצוי לדוגמה, ממנו ניתן – בנסיבות המתאימות – להפחית.

המדובר בשתי הודעות שנשלחו לתובע: האחת במייל והאחרת במסרון.

לטענת התובע, לא היתה הסכמה למשלוח שיווק פרסומי זה, ומנגד, טענה הנתבעת כי התובע מסר את פרטיו והסכים למשלוח דבר פרסומי, ולכך הציגה מסמך הנוגע לתאריך מסוים ושעה שבו הביע התובע הסכמתו ונתן את פרטיו.

לאחר שמעתי את טענות הצדדים וכל שהובא בפניי, לרבות הקלטות וטיועונים שחזרו על עצמם, החלטתי לקבל את התביעה בחלקה, וזאת מן הנימוקים הבאים:

1. פרטיו המדויקים של התובע והיכולת להציג יום ושעה שבהם ניתנו על ידי נציגת הנתבעת, כפי שעלה בהקלטה אותה הגיש התובע, בה מבהירה נציגת הנתבעת כי מעיון ברישומיה ניתנו פרטיו של התובע כמי שהזמין דבר מה אצל הנתבעת לרבות יום ושעה בשיחת בירור ביניהם, התקבלו כאסמכתה לכך שאכן ניתנה הסכמה זו. התובע לא ציין עובדה זו, ונראה כי יתכן שאף בשוגג סבור היה כי לא הייתה שכזו.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-01-34736 בורפקר נ' א.פ. עיצובים - שותפות מוגבלת

2. בפי התובע בדיון :

" נניח נתתי הסכמה להודעה הראשונה. על ההודעה השניה אין מחלוקת" ..

" לגבי ההודעה השניה בפרט – אני מבקש לפסוק את מלוא הפיצוי, יש שני מכתבי התראה שהתקבלו ומצוין במפורש להסרה של כל סוג דבר פרסום כפי שמצוין במכתב ההתראה הראשון שנשלח ב-20.9.16 בסעיפים 2 ו-5 בהם התחננתי להסרת כל סוג דואר."

3. התובע, שבעת במהלך הדיון ציין כי גם אם נתן הסכמתו, עדיין מגיע לו פיצוי בגין ההודעה השניה, שכן לפניו שלח הודעת "הסר", ולגרסתו אף מכתבים להפסקת משלוח הודעות הדיוור, אכן הבין כי ישנה הסתברות גדולה שאכן מסר פרטיו לקבלת עדכון, ובכל מצב מדובר בחנות מתחת לבית מגוריו אותה ראה וקיימת הסתברות כי פנה אי פעם כפי שעולה מפרטיו המדוייקים ברשומה שגרתית לרבות יום ושעה של קבלת פרטיו. מנגד עמד התובע לאורך כל הדיון ובצדק על טענתו כי לאחר משלוח הודעת הסר לא הייתה זכות לתובעת לשלוח לו הודעה.

4. נציג הנתבעת ציין כי אכן התובע, לאחר ההודעה הראשונה, ביקש להסיר עצמו, אולם פרשנות הנתבעת היא ש ההסרה היא רק במסלול שבו בחר התובע לבקש את ההסרה. דהיינו, אם התובע ביקש להפסיק את הודעות הספאם באמצעות " הסר " בנייד הסלולרי, אז יבוצע הסר רק בנייד הסלולרי ואפשר להמשיך לשלוח לו הודעות במייל, וההיפך..

5. פרשנות זו אינה מתקבלת על הדעת, איננה סבירה, והיא פירצה החותרת תחת תכלית החוק, זאת מלבד העובדה כי אין בשום מקום חלוקת מסלולים ודרישה לכפילות הודעת הפסקת משלוח הודעות אלקטרוניות.

6. הגם שלא הובאו לדיון מומחים ולא נציגי שירות מטעם הנתבעת, נראה היה כי מכל שכן הובא בפני בית המשפט, ובמאזן ההסתברות בין הגרסאות בדיון האזרחי, נטתה הכף כך שמסקנה היתה שהתובע אכן מסר פרטיו לקשר ממשיך להודעות ועדכון וכך נעשה. יצוין כי התובע חזר מספר פעמים על חפצו לפשרה, לפיה ישולם לו הפיצוי בגין ההודעה השניה בשל הודעת הסירוב לקבלה. מה שנראה גם נכון בדיון.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-01-34736 בורפקר נ' א.פ. עיצובים - שותפות מוגבלת

לאור האמור, הגעתי למסקנה כי ההודעה הראשונה נשלחה כדין, במאזן ההסתברויות בדין האזרחי, ולכל הפחות לא הוכח לגביה אחרת, וההודעה השנייה אסור היה לה להישלח לאחר שהתובע הביע את התנגדותו באופן חד משמעי, ופרשנות הנתבעת לחובת מקבלי הודעות להסיר עצמם בכל מסלול ומסלול שבו הם מקבלים את הפרסומים, איננה מתקבלת ויש לפצות בגין האמור.

בית המשפט שוקל בכל מקרה לגופו ונסיבותיו את הסכום הראוי במסגרת מימוש תכלית החוק וכוונתו, ונראה כי לעניין ההודעה השנייה, יש ליתן הפיצוי ברף גבוה, אם כי לא המקסימלי בנסיבות הכוללות של מתן ההסכמה הראשונית וטענות הצדדים בהקשר זה וכן היקף ההפרה לאחר ההודעה.

לאור האמור, הריני מורה בזה כי הנתבעת תשלם לתובע סך של 700 ₪. בנוסף, תשלם הנתבעת לתובע הוצאות משפט בסך 300 ₪. הסכומים האמורים ישולמו תוך 30 יום, שאם לא כן – יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום קבלת פסק הדין ועד מועד התשלום המלא בפועל.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 15 יום ממועד קבלת פסק הדין.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, י"א תשרי תשע"ח, 01 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.

אריה דורני-דורון, רשם בכיר